

CEH DOSSIER

Sessió 8, dimecres 5 de juny de 2019

Comissió d'Economia i Hisenda

ORDRE DEL DIA

1. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Economia i Hisenda amb el vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda sobre el Pla de prevenció i reducció del frau fiscal i de foment de les bones pràctiques tributàries. Tram. 354-00114/12. Anna Caula i Paretas, del Grup Parlamentari Republicà, Albert Batet i Canadell, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
2. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Economia i Hisenda amb el vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda sobre la gestió econòmica i financera prevista per a l'escenari de pròrroga pressupostària per al 2019. Tram. 354-00096/12. José María Cano Navarro, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
3. Sol·licitud de compareixença de Josep-Ramon Sanromà i Celma, conseller delegat de l'Institut Català de Finances, davant la Comissió d'Economia i Hisenda perquè informi sobre l'acord de quitança d'una part del deute que el Grupo Zeta tenia amb l'Institut Català de Finances. Tram. 356-00414/12. Maria Sirvent Escrig, del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
4. Proposta de resolució sobre la presència de l'aranès al web de tràmits de la Generalitat. Tram. 250-00410/12. Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 189, 33; esmenes: BOPC 230, 5).
5. Proposta de resolució sobre l'accés telefònic als números de suport de la Generalitat. Tram. 250-00416/12. Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació (text presentat: BOPC 189, 39).
6. Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures de suport per a l'autoconsum d'energia elèctrica. Tram. 250-00479/12. Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 206, 41; esmenes: BOPC 275, 5).
7. Proposta de resolució sobre la rehabilitació i l'activació del Vapor Ros, de Terrassa. Tram. 250-00514/12. Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 218, 40; esmenes: BOPC 275, 6).
8. Proposta de resolució sobre la consideració de l'Institut Català de Finances com a establiment financer de crèdit. Tram. 250-00536/12. Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 223, 39; esmenes: BOPC 275, 6).

9. Proposta de resolució sobre la protecció del funcionament normal de l'economia catalana. Tram. 250-00555/12. Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 231, 107; esmenes: BOPC 276, 17).

Nota: Si s'escau, la sessió informativa amb el vicepresident del Govern i el conseller d'Economia i Hisenda sobre el Pla de prevenció i reducció del frau fiscal i de foment de les bones pràctiques tributàries se substanciarà en aquesta sessió de la Comissió.

Proposta de resolució sobre la presència de l'aranès al web de tràmits de la Generalitat

250-00410/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 19370 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 30.10.2018

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, portaveu, Héctor Amelló Montiu, diputat, Javier Rivas Escamilla, diputat, Martín Eusebio Barra López, diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la presència de l'aranès a la web de tràmits de la Generalitat de Catalunya, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Cultura, amb el text següent:

Exposició de motius

La passada legislatura, a la sessió de la Comissió de Cultura tinguda el dia 3 de maig de 2017, es va aprovar la resolució 627/XI amb el text següent:

«El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Garantir que en un termini de sis mesos, la pàgina web de tràmits de la Generalitat (<http://web.gencat.cat/ca/tramits>) ofereixi les mateixes opcions en qualsevol de les llengües oficials de Catalunya, i també en anglès per als tràmits que poden tenir repercussió en persones que no parlen cap de les llengües oficials.

b) Respectar la preferència lingüística expressada per l'usuari en la redirecció cap a altres pàgines web de la Generalitat, si la pàgina de destí disposa de versió en l'idioma prèviament seleccionat.»

La pàgina de tràmits de la Generalitat oferia 23 temes en la seva versió en català o en castellà, 20 temes en la seva versió en anglès i únicament una a la versió en aranès.

A data d'avui la situació en català i castellà segueix sent la mateixa, s'han reduït a 16 els temes que estan disponibles en anglès i s'han incrementat a 6 els tràmits disponibles en aranès, cosa que resulta clarament insuficient, especialment si tenim en compte que han transcorregut 16 mesos des que aquest Parlament va instar al Govern a corregir aquesta situació totalment incompatible amb la co-oficialitat de l'aranès no només a la Vall d'Aran, sinó també a tot Catalunya.

Així mateix segueix sense corregir el que fa referència a la preferència lingüística de l'usuari demanada al punt b) de l'esmentada resolució.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Garantir que, en un termini de sis mesos, la pàgina web de tràmits de la Generalitat (<http://web.gencat.cat/ca/tramits>) ofereixi les mateixes opcions en qualsevol de les llengües oficials de Catalunya (català, castellà i aranès), i també en anglès per als tràmits que poden tenir repercussió en persones que no parlen cap de les llengües oficials.

b) Respectar la preferència lingüística expressada prèviament per l'usuari en la redirecció cap a altres pàgines web de la Generalitat, si la pàgina de destinació dis-

posa de versió en l'idioma seleccionat a la pàgina web de tràmits de la Generalitat de Catalunya.

Palau del Parlament, 10 d'octubre de 2018

Carlos Carrizosa Torres, portaveu; Héctor Amelló Montiu, Martín Eusebio Barra López, Javier Rivas Escamilla, diputats, GP Cs

ESMENES PRESENTADES

Reg. 23783 / Admissió a tràmit: Mesa de la CEH, 19.12.2018

GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 23783)

Esmena 1

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya (1)

*De modificació i **addició***

a) ~~Garantir que, en un termini de sis mesos,~~ *Incorporar progressivament la pàgina web de tràmits de la Generalitat (<http://web.gencat.cat/ca/tramits>) noves traduccions per tal que s'ofereixi les mateixes opcions en qualsevol de les llengües oficials de Catalunya (català, castellà i aranès), i també en anglès per als tràmits que poden tenir repercussió en persones que no parlen cap de les llengües oficials, d'acord amb les disponibilitats pressupostaries.*

Proposta de resolució sobre l'accés telefònic als números de suport de la Generalitat

250-00416/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 19401 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 30.10.2018

A la Mesa del Parlamento

Carlos Carrizosa Torres, portavoz, Javier Rivas Escamilla, diputado, Dimas Grajera Velaz, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución sobre el acceso telefónico a los números de soporte de la Generalitat de Catalunya, para que sea sustanciada ante la Comissió de Polítiques Digitals i Administració Pública, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

Durante la legislatura anterior, se aprobó la Resolució 343/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'eliminació dels números telefònics de tarifació especial 902 en la comunicació corporativa de la Generalitat con el voto favorable de todos los grupos, por la que se instaba al Govern a clausurar sus teléfonos con marcación 902 por su innecesario coste añadido para los ciudadanos.

En la actualidad y a modo de ejemplo en la web del Centre d'Atenció a l'Usuari del Consorci AOC se encuentra:

Pots contactar amb el nostre Centre d'Atenció a l'Usuari a través dels següents telèfons tot i que et recomanem, per tal d'evitar-te esperes innecessàries, fer servir el formulari de contacte, mitjançant el botó «obre una petició», que trobaràs a la part superior dreta d'aquesta mateixa pàgina:

- 900 90 50 90
- 902 90 10 80*
- 93 272 25 01 (trucades des de l'exterior de l'estat)

Los números con prefijo 900 y 902 ambos son virtuales, no geográficos, y en realidad redireccionan hacia un teléfono provincial, seguramente hacia un prefijo 93 de Barcelona. La diferencia radica en que el 900 es gratuito y el 902 de pago añadido, por lo que, lógicamente, existiendo la primera opción parece inverosímil que alguien utilice el de pago, pero constatamos que hay gente que lo hace ante la imposibilidad de respuesta en el número con prefijo 900 pero sí en el número con prefijo 902, lo que va en contra del mandato parlamentario aprobado la pasada legislatura.

Por otra parte, la información que acompaña al número 93 272 25 01, que se anuncia para trucades des de l'exterior de l'estat, es erróneo al tratarse del formato adecuado para llamar desde el interior de España. Desde el exterior el número correcto a publicitar sería el 34 93 272 25 01, precedido del 34, número de acceso internacional de España (como Estados Unidos tiene el 1 o Francia el 33), único para todo el país incluida Cataluña.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a:

1. Retirar de todas las páginas web de la Generalitat la opción de llamada a través de un número telefónico con prefijo 902, tal y como ya se aprobó en la «Resolució 343/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'eliminació dels números telefònics de tarifació especial 902 en la comunicació corporativa de la Generalitat» de la legislatura anterior.

2. Optimizar los servicios de respuesta a través del teléfono 93 272 25 01 o similares y mejorar el servicio de atención al ciudadano, corrigiendo las informaciones erróneas que actualmente se acompañan a él.

Palacio del Parlamento, 15 de octubre de 2018

Carlos Carrizosa Torres, portavoz; Dimas Gragera Velaz, Javier Rivas Escamilla, diputados, GP Cs

Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures de suport per a l'autoconsum d'energia elèctrica

250-00479/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 21806 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 20.11.2018

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, portavoz, Antonio Espinosa Cerrato, diputado, José María Cano Navarro, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución sobre medidas de apoyo para el autoconsumo de energía eléctrica, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Economia i Hisenda, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

Hoy la tecnología solar fotovoltaica es la forma más barata de producción eléctrica, y la más modular, permitiendo construir desde pequeñas instalaciones domésticas hasta grandes parques. Supone también la más sencilla, eficiente y viable forma de producción eléctrica a pequeña escala.

El desarrollo de la energía solar fotovoltaica permite hoy sistemas de autoconsumo muy asequibles y con una altísima eficiencia para viviendas y pequeñas industrias. Estos sistemas pueden dar servicio no sólo a aquellos consumidores que son a la vez propietarios de sus viviendas, sino también a aquellos que viven en régimen de alquiler, que es la situación más frecuente en los casos de vulnerabilidad energética. Sólo a título de ejemplos: a) existen instalaciones móviles como fotovoltaica autoportante en cubierta horizontal o tipo «toldo» en ventanas, b) es posible aprovechar el nuevo concepto de proximidad recogido en la Ley en relación al autoconsumo compartido, es decir, se pueden diseñar instalaciones públicas sobre cubiertas de edificios públicos que compensen energía con los vecinos vulnerables próximos, y c) la posibilidad legal de que el titular de la instalación no sea necesariamente el mismo que el consumidor permite que el coste de la instalación y, por tanto, una potencial subvención pública sobre el mismo, sea asumido por una empresa de servicios energéticos para que ésta venda su energía solar a un hogar vulnerable.

El autoconsumo ofrece muchas e importantes ventajas. El desarrollo de las instalaciones de autoconsumo a gran escala reducirá significativamente la dependencia energética de los combustibles fósiles, con efectos positivos en la economía, en las empresas y en los particulares al reducir el impacto de las importaciones de petróleo y gas en el conjunto de los precios.

Asimismo, la generación eléctrica descentralizada o distribuida tiene la gran ventaja de generar su electricidad en el punto de consumo, o muy cerca, intercambiando con la red eléctrica tanto los excedentes de energía como los déficits que no pueda cubrir el sistema fotovoltaico. Desaparecen así, prácticamente, las pérdidas por transporte, por lo que se evitan costes de manera significativa.

El autoconsumo es una clara contribución a la lucha contra el cambio climático. Cada módulo fotovoltaico que entra en funcionamiento en cualquier lugar del mundo disminuye emisiones de CO₂ y suma su grano de arena en una lucha preocupante contra el calentamiento global.

El autoconsumo favorecería al sector renovable, lo que a su vez llevaría aparejado un impulso a la creación de empleo cualificado, estable y repartido por todo el territorio.

Finalmente, son destacables las posibilidades del autoconsumo para combatir la pobreza energética. En Ciudadanos no creemos que la garantía de un servicio básico como es la electricidad deba articularse exclusivamente a través de subvencionar el recibo.

Las familias afectadas por la pobreza energética deberían ser objeto prioritario de la inversión pública en medidas de autoabastecimiento y de eficiencia energética tendentes a conseguir que sus viviendas tengan un coste en consumo de energía casi nulo.

Hemos de centrar los esfuerzos y los recursos públicos en erradicar el problema, en lugar de paliarlo temporalmente. Por ello, considerando que las necesidades básicas de electricidad de una familia pueden cubrirse de por vida con una instalación solar fotovoltaica que cuesta del orden de 5.000 euros, nos parece mucho más apropiado que la subvención pública se dirija a soluciones de inversión como la propuesta, antes que a pagar por cuenta de las familias una factura de unos 800 euros anuales. Los poderes públicos realizarían la inversión y la recuperarían a través de los ahorros obtenidos a lo largo de los años siguientes en las facturas energéticas de los beneficiarios.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a:

1) Establecer una ayuda a la adquisición e instalación de paneles fotovoltaicos, que consistirá en una subvención por parte del Govern de la Generalitat a fondo perdido y un aval concedido por parte del Instituto Catalán de Finanzas.

2) Dotar, en los próximos presupuestos de la Generalitat, una partida presupuestaria de 10 millones de euros para la subvención de la instalación de paneles fotovoltaicos que favorezcan el autoconsumo. El importe de la subvención dependerá gradualmente de la renta de modo que en los límites fijados en el apartado sexto se concederá el 0% de la inversión de referencia y en la mitad de los mismos el 80% de la inversión de referencia, con un máximo del 100% de la inversión de referencia. Los porcentajes resultantes de esta escala progresiva se redondearán a números naturales.

3) El aval será sobre el importe restante de la inversión de referencia y se otorgará durante un plazo de 10 años, disminuyendo el importe garantizado a razón de un 10% anual. Responderá, como máximo, del pago del porcentaje no subvencionado de la inversión de referencia en caso de que ésta sea financiada por terceros.

4) La inversión de referencia es la acreditada mediante oferta económica hasta un límite de 5 kWp (potencia pico de paneles). Si la instalación ofertada es de mayor potencia se considerará inversión de referencia la parte proporcional de la oferta hasta la citada potencia máxima. En todo caso, la inversión de referencia no podrá superar el resultado de sumar 2.000 € de costes fijos y 1,3 € por Wp a instalar (IVA incluido), por lo que la inversión máxima de referencia por domicilio es de $2.000 + 1,3 \times 5.000 = 8.500$ €.

5) La Administración de la Generalitat, en base a criterios técnicos y teniendo en cuenta si el domicilio es vivienda propia o de alquiler, decidirá qué tipo de sistema de autoconsumo es el más adecuado para su implantación de entre las alternativas tecnológicamente posibles.

6) Serán beneficiarios de la ayuda los consumidores en su domicilio habitual que no hayan recibido esta misma ayuda en los cinco años anteriores y cuya renta conjunta de los empadronados en el mismo domicilio en el año anterior no exceda de los límites fijados a continuación, en función del número de personas empadronadas en el domicilio y, en su caso, de las circunstancias especiales de cada una de ellas.

Nº personas empadronadas	1	2	3	4	5	6	7	8 o más
Límite (nº de veces IRSC)	2	3	4	4,8	5,6	6,2	6,8	7,4

Circunstancias especiales: por cada miembro que acredite cualquiera de las circunstancias siguientes, se añadirá al límite anterior el valor de una vez el Indicador de Renda de Suficiencia de Catalunya (IRSC).

- Familia monoparental
- Discapacidad igual o mayor del 33%
- Dependencia de grado II o III
- Víctima del terrorismo
- Víctima de violencia de género
- Jóvenes hasta 29 años

7) En el caso de que los beneficiarios mejoren su situación económica y dejen de cumplir los requisitos para tener derecho a la ayuda, tendrán que hacer frente a la parte de financiación pública que quedara por amortizar.

Palacio del Parlamento, 14 de noviembre de 2018

Carlos Carrizosa Torres, portavoz; Antonio Espinosa Cerrato, José María Cano Navarro, diputados, GP Cs

ESMENES PRESENTADES

Reg. 25143 i 25495 / Admissió a tràmit: Mesa de la CEH, 27.02.2019

GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 25143)

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (1)

De modificació del punt 1

1) Continuar el desplegament de l'estratègia SOLARCAT, aprovada el Govern l'any 2017 amb previsió de destinar 5 M€ en el trienni 2018-2020 per a línies d'incentiu econòmic per a instal·lacions d'autoconsum fotovoltàic a Catalunya, tant en l'àmbit domèstic, com en l'industrial. Assegurant-se que, en el desplegament d'aquestes línies de subvenció, es té en compte la necessitat específica de les famílies de baixos ingressos per a tal d'evitar que quedin excloses de la transició energètica.

Esmena 2

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (2)

De modificació del punt 2

2) En funció de les disponibilitats pressupostàries, establir mecanismes d'ajuda per a millorar l'aïllament o el canvi d'equips consumidors d'energia per a tal de garantir l'eficiència energètica d'habitatges de famílies de baixos ingressos i amb un baix nivell d'eficiència energètica.

Esmena 3

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (3)

De modificació del punt 3

3) Seguir desplegant el Pacte Nacional per a la Transició Energètica i, en aquest marc, fer una proposta per a tal d'implementar la proposta catalana per a la reforma del bo social en l'àmbit de l'energia presentada per el grup de treball per ampliar la lluita contra la pobresa energètica.

Proposta de resolució sobre la rehabilitació i l'activació del Vapor Ros, de Terrassa

250-00514/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP

Reg. 22896 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 30.11.2018

A la Mesa del Parlament

Susanna Segovia Sánchez, portaveu, David Cid Colomer, diputat del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la rehabilitació i activació del Vapor Ros de Terrassa (Vallès Occidental), per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Economia i Hisenda, amb el text següent:

Exposició de motius

El Vapor Ros és un recinte industrial de la ciutat de Terrassa construït durant la segona meitat del segle XIX i ampliat a inicis del segle XX per l'arquitecte Lluís Muncunill. Ubicat a l'interior de la illa que delimiten els carrers Font Vella, Puig Novell, del Racó, Portal Nou, de l'Església i Plaça Vella, s'ha mantingut al llarg de la història aïllat del seu entorn i pràcticament intacte fins a dia d'avui. Aquest fet l'ha permès no només mantenir l'elevat valor arquitectònic dels seus edificis modernistes sinó també preservar un ambient i paisatge industrial únic en aquests moments a la ciutat.

En aquests moments es desenvolupen una dotzena d'activitats en diferents espais de l'interior del recinte. Cal valorar molt positivament l'existència d'aquestes activitats ja que encara que no ocupin la totalitat dels espais són les que amb molt d'esforç dels seus impulsors han permès conservar i mantenir viu el recinte. Recentment s'ha constituït l'Associació de veïns del Vapor Ros.

Pel que fa a la titularitat del recinte en aquests moments existeix una situació incerta. El que va ser propietari del Vapor, a la seva mort l'any 2016, va deixar en herència la propietat a la Generalitat de Catalunya amb una clàusula expressa que prohibeix l'ús i la propietat per part de l'Ajuntament de Terrassa durant 30 anys malgrat que el seu desig, tal i com havia manifestat reiterades vegades, era que el Vapor Ros fos un espai per a ús social i cultural de la ciutat de Terrassa.

El passat 18 de novembre la Junta de Govern Local de l'Ajuntament de Terrassa va aprovar l'acord de suspensió de llicències (PLPG 06/2016) pel termini d'un any amb la finalitat d'estudiar la transformació urbanística de l'àmbit del Vapor Ros i el seu entorn. A la finalització del termini de suspensió, és a dir en novembre de 2017 l'equip de govern va proposar a la Comissió de Territori un dictamen amb una proposta modificació puntual (MP) del POUM per ser aprovada en el Ple d'aquell mateix mes. De manera sintètica, la modificació es fonamentava en introduir nous usos urbanístics en l'àmbit per tal de generar la suficient plusvàlua (benefici) que justificués la intervenció d'un promotor immobiliari, i facilités la conservació del patrimoni arquitectònic i l'obtenció de nous espais públics.

Des de Terrassa en Comú vam observar greus inconvenients i contradiccions en la proposta. La MP significava bàsicament una revalorització econòmica de l'àmbit amb l'objectiu de què esdevingui en una operació urbanística rentable per algun promotor però sense cap garantia de què l'operació sigui executada. En canvi, l'ordenació proposada no respon a necessitats urbanes reals i podria significar la pèrdua del valor de l'ambiental arquitectònic existent en aquests moments.

De fet, en primera instància, el que fa la MP és facilitar que la Generalitat de Catalunya com a recepcionària de l'herència pugui vendre's la propietat a un millor preu, però sense cap termini i garantia de què això significarà amb seguretat una intervenció de millora de l'àmbit. Ans al contrari, la necessitat de revaloritzar econòmicament els espais per fer viable la inversió necessària podria significar un enduriment de les condicions de lloguer i la possible expulsió de les activitats actuals. Per tant, la MP podria ser absolutament contraproduent als objectius suposadament establerts.

L'experiència viscuda en les darreres dècades ens indica que operacions de transformació urbanística fonamentades en la generació de plusvàlua immobiliària han contribuït de manera decisiva en la creació de la bombolla immobiliària ja que totes les despeses que han de revertir a la ciutat en format de cessions suposadament gratuïtes en el fons han estat assumides per l'increment del preu de l'habitatge i per tant, per les famílies que han comprat aquests habitatges. En el cas de Terrassa, a més a més, s'ha demostrat en casos com el del Vapor Gran, que tampoc han aconseguit donar resposta als ritmes i les dinàmiques socials existents en l'espai públic.

Sortosament, davant les observacions rebudes per part de diversos grups de l'oposició l'equip de govern va decidir retirar del Ple la proposta de MP amb la voluntat d'elaborar una proposta alternativa que abordés la reactivació del Vapor Ros.

Per aquests motius considerem que hauria de ser un objectiu de l'Ajuntament de Terrassa i de la Generalitat iniciar algun tipus d'acció encaminada a la preservació dels valors arquitectònics i ambientals de l'àmbit, mitjançant un procés de recuperació i activació dels espais, a partir del procés ja iniciat per les activitats existents.

Considerem que el cas de Vapor Ros, presenta unes característiques idònies per poder plantejar un nou model de desenvolupament urbà i social. Que superi un model que prioritza el negoci immobiliari per davant de les necessitats reals de les persones i les ciutats. Un nou model que parteixi de les potencialitats socials i econòmiques existents ja al recinte i també a la ciutat com a motor d'un procés de transformació i millora adequat als ritmes de les persones i no del mercat immobiliari.

Finalment veiem amb preocupació la política de patrimoni de la Generalitat, especialment el que fa referència a la gestió d'herències, després de la recent subhasta de solars, edificis i pisos procedent d'herències intestades, malgrat la forta oposició social i ciutadana i la manca de voluntat del Govern de buscar solucions per a cada un dels casos en un diàleg real amb els consistoris de cada localitat.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

- 1) Cedir aquest espai a l'ajuntament de Terrassa, quedant preferentment al marge de qualsevol acció o transacció que persegueixi l'obtenció de beneficis econòmics per part de la Generalitat de Catalunya.
- 2) Vetllar, metre no es materialitzi la cessió, per la perseveració dels valors arquitectònics i ambientals del Vapor Ros
- 3) Acompanyar l'ajuntament de Terrassa per estudiar conjuntament amb l'associació de veïns del Vapor Ros i altres entitats que puguin estar interessades la creació d'un projecte d'autoorganització col·lectiva que pugui ser receptor de la cessió de la titularitat o de l'ús de l'espai i que assumeixi la responsabilitat de definir un procés d'activació, ocupació i rehabilitació del Vapor Ros.

Palau del Parlament, 27 de novembre de 2018

Susanna Segovia Sánchez, portaveu; David Cid Colomer, diputat, GP CatECP

ESMENES PRESENTADES

Reg. 24953; 27010 / Admissió a tràmit: Mesa de la CEH, 27.02.2019

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 24953)

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar (1)

D'addició d'un nou punt

Nou punt. Acceptar amb celeritat l'herència del Vapor Ros per evitar la despesa que genera l'edifici buit.

Esmena 2

GP Socialistes i Units per Avançar (2)

D'addició d'un nou punt

Nou punt. Estudiar, conjuntament amb l'Ajuntament de Terrassa i tenint en compte el valor patrimonial de l'espai, la possibilitat d'encabir en el sector del Vapor Ros un edifici de caràcter cultural i d'àmbit nacional, prioritzant la creació d'art contemporani.

GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 27010)

Esmena 1

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya (1)

De refosa dels punts 1, 2 i 3 en un únic punt 1

1) Prioritzar l'expedient de l'herència de la finca del Vapor Ros, per tal de procedir a la seva acceptació i poder, així, gestionar-ne la propietat.

**Proposta de resolució sobre la consideració de l'Institut Català de
Finances com a establiment financer de crèdit**

250-00536/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP

Reg. 23537 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 11.12.2018

A la Mesa del Parlament

Susanna Segovia Sánchez, portaveu, David Cid Colomer, diputat del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la consideració de l'ICF com a Establiment Financer de Crèdit, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Economia i Hisenda, amb el text següent:

Exposició de motius

Des de l'inici de la crisi financera s'ha produït a Espanya el procés més important de concentració bancària d'Europa. Entre 2008 i 2014, els cinc bancs més grans van passar d'acaparar el 42% de la quota de mercat a fer-ho en un 58%. En l'actualitat, després de la venda del Banc Popular al Banc de Santander, aquesta concentració és encara més accentuada, gairebé el 70% la quota de mercat està en mans dels cinc majors bancs. Les caixes d'estalvis, que suposaven la meitat del sistema financer espanyol, van ser absorbides pel sistema privat, mitjançant absorcions i compres, i amb ajuda de diners públics. Aquests moviments només han contribuït a reduir la competència en el sector, a concentrar el poder de mercat i la possibilitat de captura regulatòria.

El sector bancari surt de la crisi amb uns balanços encara precaris i en recomposició. Això fa que els bancs encara es dediquin a reduir el risc dels seus balanços i invertir en actius lliures de risc, que ho són gràcies als mecanismes de protecció dels bancs centrals. Es podria afirmar, doncs, que no s'impliquen a fons en la seva funció tradicional de provisió de crèdit a l'economia productiva destinat a la inversió, ni a la de provisió de crèdit en condicions raonables a les llars.

A més, l'alt grau de concentració dona lloc a comportaments oligopolístics, i a l'augment de la influència política d'aquests grans grups. És, per tant, fallaç dir que el sistema de caixes era un sistema ineficaç per ser altament polititzat i que ara aquest nou sistema, amb pocs agents molt poderosos i amb gran influència política, no ho és.

És erroni, també, afirmar que la banca privada funciona millor que la banca pública, atès que en els últims anys la rendibilitat s'ha obtingut a canvi de subvencions públiques sense precedents, polítiques monetàries extraordinàries i un ajust laboral antisocial. El sector bancari privat segueix, de fet, gaudint de crèdit subvencionat per part del BCE per diferents vies. D'una banda, gaudeix de la disposició de crèdit a través de la línia oficial de crèdit a tipus d'interès extremadament baixos. A més, està sostingut per un programa de compres d'actius que afecta no solament el deute públic, sinó també al deute privat de grans empreses. Malgrat això, les taxes de rendibilitat (ROE) del sector bancari han declinat. El Banc d'Espanya calcula que el ROE és del 5,1% per a les entitats financeres espanyoles el 2015, molt per sota del 12% de mitjana del període 2000-2008. Els nivells de solvència també es veuen danys (10,7% segons la ràtio CET 1), i malgrat el fort desapalancament, encara no ha aconseguit superar els seus problemes, com ha mostrat la crisi recent del Banc Popular. La reactivació del negoci és feble, i el risc de morositat encara és alt (9,39%, 2016, al nivell de 2012). A més, entre 2008 i 2015 es va reduir un 27% de l'ocupació

en el sector (es va passar de 271.000 empleats a 198.000), un 32% de les oficines han tancat, i han desaparegut el 15% de les entitats financeres.

És, per tant, necessari reformar el sector, perquè actuï amb responsabilitat, sense els greus abusos cap a les persones clients i el comportament especulatiu que ho ha caracteritzat. Entre els canvis que precisa aquest sector, per raons econòmiques, però fonamentalment democràtiques, s'han de plantejar diferents intervencions, entre les quals s'inclouen reorientar el sistema creditici cap a una missió social i un esperit de servei públic, la qual cosa ha de permetre-li no sucumbir a comportaments que perjudiquin la majoria. Per realitzar aquest procés, és essencial que les entitats financeres que en l'actualitat compten amb majoria de participació pública, continuïn en mans públiques i puguin augmentar el seu volum i atribucions.

El mateix Banc Mundial ho reconeix en el seu informe Repensant el paper de l'Estat en les finances: «El positiu paper que han jugat els bancs públics de diversos països durant la crisi financera per mantenir el flux de crèdit [...] compensant parcialment la reducció del crèdit ofert pels bancs privats», així com: «L'evidència del paper contracíclic que han jugat diversos bancs públics durant la crisi».

Espanya és un dels pocs països del nostre entorn que no compta amb una banca pública. A Alemanya, un fort sistema bancari públic d'àmbit regional finança les necessitats de recerca i internacionalització de les empreses petites i mitjanes amb gran capacitat d'innovació i exportació. La banca pública alemanya també finança habitatges socials i infraestructures públiques, com escoles, centres de tercera edat, etcètera. Actualment, la quota de mercat de la banca pública alemanya està en el 24%.

A diferència que a Alemanya, França, Itàlia i molts altres països, Espanya no té banca pública amb la qual realitzar polítiques financeres i industrials importants. És de vital transcendència que Espanya engegui una banca pública regional, a l'estil d'Alemanya, que li permeti realitzar aquestes polítiques.

En les CCAA existeixen instruments financers públics d'àmbit autonòmic. En el cas de Catalunya és l'Institut Català de Finances (ICF). L'ICF va ser creat per llei el 1985. Aquesta institució realitza la seva activitat creditícia sense llicència bancària. Des de 2013, està operant d'acord amb les normes regulatòries europees, que el supervisor bancari accepta com a adequat per realitzar activitat bancària.

L'ICF és considerat pel Banc d'Espanya una institució financera no-monetària, ja que no capta dipòsits. El seu més gran i únic accionista és la Generalitat de Catalunya. No obstant això, el deute de l'ICF no computa com a dèficit ni deute, ja que no depèn del pressupost, la qual cosa certifica la seva independència. De fet, la IGAE (Intervenció General de l'Administració de l'Estat) fa un seguiment estret per certificar que això és així.

L'ICF es finança principalment del Banc Europeu d'Inversions, a un tipus d'interès un 2% més car que l'Institut Oficial de Crèdit (Euribor + 1,4%, mentre que l'ICO Euribor - 0,4%), atès que l'ICF no té accés al BCE. També es finança emetent pagarés (inversors qualificats) a través de la Borsa de Barcelona, a venciments a curt termini, i amb finançament de banca privada. Malgrat no gaudir de condicions tan favorables com altres entitats, els seus resultats i el seu creixement avalen la seva bona gestió. Les seves ràtios de morositat han millorat durant la crisi. A més, l'entitat ha exercit una funció anticíclica. En l'actualitat té 100 treballadors i gestiona 2.600 milions d'euros de balanç. A més, realitza un seguiment d'inversió induïda i dels llocs de treball creats en les empreses que reben crèdit.

L'ICF es distingeix per valors que fan que l'entitat treballi només amb actors econòmics que vulguin fer inversions a llarg termini (naus industrials, línies de producció) amb períodes de 10-15 anys. A més l'ICF podria signar convenis de col·laboració amb Diputació, Ajuntament de Barcelona, Àrea Metropolitana, etc., per promoure l'activitat econòmica amb esperit de servei públic i en favor de l'interès general. Un exemple és la col·laboració amb el Departament de Cultura, amb el qual

en l'actualitat fa préstecs participatius per finançar projectes amb alt contingut tecnològic en l'àmbit de la cultura.

Actualment, l'ICF està treballant amb l'Associació Europea de Bancs Públics (AEBP), adaptant-se als seus estàndards per poder ser finalment un banc públic. Per crear un banc de l'ICF, hauria de constituir-se com a Societat Anònima. Per aquesta raó es podria dir que l'ICF està sota la regulació d'un banc, encara que actua i se li considera un fons d'inversió. Per aquesta raó, l'ICF és considerat «banca a l'ombra», atès que no reporta les estadístiques al Banc d'Espanya (BdE). Si el BdE supervisés la seva activitat, l'ICF deixaria de ser banca a l'ombra.

Una opció perquè això succeís i l'ICF pogués esdevenir un banc seria que adquirís un estatus similar a l'ICO. L'ICO està supervisat per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat (IGAE), que té un conveni de supervisió amb el BdE. L'ICO ha hagut d'adaptar els òrgans de govern a aquesta supervisió, però no ho ha fet tant com l'ICF.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a fer les gestions oportunes davant el Govern de l'Estat perquè l'Institut Català de Finances sigui considerat un Establiment Financer de Crèdit en l'àmbit de la legislació espanyola, i sigui supervisat per l'IGAE, passant a ser el primer exponent d'un nou sistema de banca pública autònoma a l'Estat, que tingui com a prioritat finançar projectes d'infraestructures i equipaments públics i projectes empresarials de llarg termini, dins d'una política industrial coherent, que afavoreixi les Petites i Mitjanes Empreses.

Palau del Parlament, 3 de desembre de 2018

Susanna Segovia Sánchez, portaveu; David Cid Colomer, diputat, GP CatECP

ESMENES PRESENTADES

Reg. 28889 / Admissió a tràmit: Mesa de la CEH, 27.02.2019

GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 28889)

Esmena 1

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya (1)

De modificació

El Parlament de Catalunya insta el Govern a fer les gestions oportunes per assolir l'homologació de l'Institut Català de Finances com a entitat de crèdit públic dins el marc legislatiu europeu d'entitats de crèdit.

Proposta de resolució sobre la protecció del funcionament normal de l'economia catalana

250-00555/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 24439 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 20.12.2018

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, portavoz, Maialen Fernández Cabezas, diputada, Martí Pachamé Barrera, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución sobre la protección del normal funcionamiento de la economía catalana, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Economia i Hisenda, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

La constante tensión social que estamos viviendo se traduce en una permanente preocupación en el mundo económico y social catalán, que ha vuelto a rebrotar, una vez más, debido a los últimos actos violentos protagonizados por los autodenominados CDR.

Los cortes de carretera, el levantamiento de las barreras de los peajes, las acciones de protesta llevadas a cabo y la jornada del día 21 de diciembre, con motivo de la celebración del Consejo de Ministros en Barcelona, pretenden colapsar la economía catalana en un momento de cambio de ciclo económico, que puede ser decisivo para el tejido productivo catalán.

A las puertas de la campaña navideña, que representa aproximadamente entre un 30% y un 40% de la facturación anual de sectores estratégicos de nuestra economía como el comercio, la hostelería, el transporte y el turismo, provocando daños de gran magnitud en el entorno económico, empresarial y social de nuestra comunidad. Sectores, todos ellos, ya bastante debilitados en el último año por los acontecimientos que todos conocemos.

Estas actuaciones pretenden provocar un bloqueo institucional y civil, previo a los días clave de la Navidad en que muchas familias necesitan viajar con libertad de movimientos, para reunirse con sus familiares y amigos, tomando como rehenes a gran parte de la ciudadanía. Un sabotaje perpetrado en una época de gran trascendencia con daños colaterales, materiales, económicos y humanos.

Las principales organizaciones económicas y empresariales catalanas han advertido públicamente de los efectos perniciosos que esta circunstancia provocaría, realizando un llamamiento constante al «seny».

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a:

- 1) Garantizar el normal desarrollo de la actividad económica durante la jornada del 21 de diciembre, la campaña de Navidad y los meses posteriores.
- 2) Dejar de dar cobertura política y mediática a los actos protagonizados por los autodenominados CDR, que incrementan de manera exponencial la incertidumbre económica y social de nuestra comunidad y que afecta negativamente a la totalidad de la ciudadanía.
- 3) Garantizar la libertad de movimientos de la población y velar por el libre acceso y circulación de personas y mercancías en las vías de comunicación y las infraestructuras de Cataluña.

4) Garantizar un clima político propicio que fomente la economía catalana y garantice el buen desarrollo socioeconómico, así como el mantenimiento y la creación de puestos de trabajo.

Palacio del Parlamento, 13 de diciembre de 2018

Carlos Carrizosa Torres, portavoz; Maialen Fernández Cabezas, Martí Pachamé Barrera, diputados, GP Cs

ESMENES PRESENTADES

Reg. 28890 / Admissió a tràmit: Mesa de la CEH, 28.02.2019

GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 28890)

Esmena 1

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya (1)

De modificació i refosa dels punts 1, 2, 3,4 en un únic punt:

Amb la voluntat de garantir un bon clima polític, el Parlament de Catalunya:

a) Manifesta que el conflicte polític entre Catalunya i Espanya cal resoldre'l per vies polítiques

b) Constata que la judicialització de la vida política, la politització de la justícia i la repressió de l'estat no només no resol el conflicte polític sinó que l'agreuja

c) Considera que la millor solució per resoldre el conflicte polític és garantint que el poble de Catalunya exerceix de manera efectiva el dret a l'autodeterminació.
